

טקס בוגרים קמפוס בן גוריון 2022 - נאום פרופ' יניב פוריה,

דיקן אוניברסיטת בן גוריון באילת

מכובדי אחר צהרים טובים,

חודש טוב ואחר צהרים טובים, ראשית אציג את עצמי, שמי פרופ' יניב פוריה ואני דיקן אוניברסיטת בן גוריון באילת.

כבוד הרקטור – פרופ' חיים היימס, כבוד ראש העיר – מר אלי לנקרי, כבוד ממלא מקום ראש העיר – מר מתן בארי, ידיד הקמפוס ומי שאמון על תיק האקדמיה בעיריית אילת, עמי לוי רמ"ן הקמפוס, המורה דוד והילדים מבית ספר אורים שיופיעו לפניכם, הורים (אפילו ילדים וילדות לבוגרים ובוגרות), וכמובן בוגרים ובוגרות... בשם כל סגל האוניברסיטה, אנו שמחים ונרגשים לארח אתכם בקמפוס אילת.

הוקצבו לי שש דקות לשאת נאום שאני חושש שלא תזכרו מימנו דבר, הרי אתם נרגשים ומצפים לקבל את תעודות הבוגר והבוגרת.

דקה אחת כבר חלפה. בחמש הדקות שנותרו לי, אודה חמש פעמים, אציע שתי הצעות, אתנצל פעם אחת ואבקש שתי בקשות. בקשה אחת מהבוגרים והבוגרות ובקשה אחת מהקהל כולו.

נתחיל בתודות.

תודה לסגל ההוראה, על המחויבות ועל ההשקעה העצומה. מי כמוכם יודע כי ההגעה לקמפוס אילת, הפכה בשנים האחרונות לדרך ייסורים. כדי להגיע לשיעור בשעה 0900 המרצה צריכה לקום ב 0430 ולקוות שהטיסה הפעם... תצא בזמן. אבל כשהיא נכנסת לכיתה, היא צריכה לתת את כול כולה, זה לא מובן מאליו.

תודה מיוחדת לראשי וראשות המחלקות שפעלו כדי לוודא שתוכנית הלימודים שלכם תהיה ברמה האקדמית הגבוהה ביותר. תודה מיוחדת לפרופ' עליאן אל-קרנאווי, שבעת חירום נקרא לדגל וידע לטפל בצנעה במהירות ובאחריות בסטודנטים במחלקה לעבודה סוציאלית אשר נתקלנו בבעיה קרדינלית לה חשיבות להמשך לימודיהם.... מעז יצא מתוק.

תודה רבה לסגל המנהלי, שכולם כולל כולן, עמלו למענכם ולמענכן, כדי לאפשר לכם ולכן חוויית למידה מכובדת ככל הניתן. בניצוחו של מר. עמי לוי רמ"ן הקמפוס... ניסינו לעשות את המקסימום. תמיד חשבנו איך אפשר להשתפר. דעו לכם - זו הפעם הראשונה שסטודנטים לתואר ראשון ושני באוניברסיטת בן גוריון בנגב כולה, עוטים גלימות בטקס הסיום. רצינו שתואר כל כך מכובד, יינתן בטקס מכובד.

ותודה אחרונה להורים ובמקרה של חלקכם אפילו לילדים - לאילו שוויתרו, כדי שאתם תלמדו. בוגרים יקרים ובוגרות יקרות, זה לא מובן מאליו. בוגרים ובוגרות יקרים אני מקווה שגם לכם תהיה הזכות לעשות זאת בעתיד.

ועכשיו נעבור להצעות.

הצעה ראשונה – האדם מרגע לידתו נושא על גבו תרמיל שאליו הוא אוסף חוויות, זיכרונות, וידע. "האדם הוא מעט מימה שנולד עמו, והרבה מימה שהוא עושה עצמו" טען אלכסנדר בל. הצעתי אליכם ואליכן: קחו אתכם את הידע, קחו אתכם את הכלים הרבים, וחשוב מכול קחו אתכם את דרך החשיבה המדעית, לאן שלא תלכו. אני מאוד מקווה שלימדנו אתכם איך וכיצד לחשוב, ולא מה לחשוב.

הצעה שנייה – "הדרך שבחרתי, ושבחרתי לי למטרת, אינה הקצרה ביותר, וגם לא הנוחה ביותר, אבל היא הטובה ביותר בשבילי, משום שהיא שלי" כתב יאנוש קורצ'אק. הצעתי אליכם, אל תפחדו ללכת בדרך שלכם, אפילו אם אף אחד לא דרך בה לפניכם. כל חידוש וחידוש, כל פריצת דרך אליה נחשפתם בהרצאות, מקורה באנשים שהיה להם את האומץ לחשוב אחרת, לאתגר, לשאול שאלות קשות ולחפש

את התשובות ללא מורא ופחד. לעיתים החברה נידתה אותם בשל כך, אבל בסופו של יום זה הוביל אותנו למקום טוב יותר.

לפני שאסיים, הרי הבטחתי גם התנצלות:

במידה ומישהו בקהל נעלב או נפגע במהלך לימודיו כאן. אני מתנצל בשם כול סגל ההוראה, עובדי ועובדות הקמפוס. אני מבטיחכם, כי אין הדבר נעשה בכוונת מכוון.

ועכשיו לבקשות:

בקשה אחת מהבוגרים והבוגרות – התעודה שתקבלו עוד מספר דקות היא סמל להצלחתכם ולהצלחתכן. זהו הישג מאוד מאוד מרשים. תלמידי התואר הראשון - סעו לסבא וסבתא והראו להם את התעודה. אל תצלמו ותשלחו אותה, זה לא קינוח במסעדה. לסטודנטים ולסטודנטיות מהתואר השני, הראו את התעודה לילדים, התגאו בה. תלו אותה בסלון. זה חשוב. חשוב מאוד. אני נוצר את הרגע בו אחת מהסטודנטיות בקמפוס, סיפרה לי בגאווה איך גם ילדיה התחילו לשקוד על לימודיהם לאחר שראו כיצד היא עמלה על הגשת התרגילים.

וממש לפני שאסיים, עוד בקשה לי אליכם, לראייתי אוניברסיטה, כל אוניברסיטה, זהו מרחב לו חשיבות אדירה לחברה האנושית. עלינו להילחם בבורות באשר היא. ואשר לאוניברסיטת בן גוריון באילת, לראייתי, לקמפוס בו למדתם חשיבות אדירה למדינת ישראל. הרב קרליבך טען כי "כל ילד צריך מבוגר אחד שיאמין בו". אנחנו האמנו בכם, וברצון שלכם ללמוד. העובדה שאתם יושבים כאן גאים בהישגכם, מלמדת כי לא טעינו באמונתנו.

בשם כל עובדי ועובדות קמפוס אילת, אל תפסיקו ללמוד ותודה שאפשרתם לנו ללמדכם!

שאו ברכה ועשו טוב.